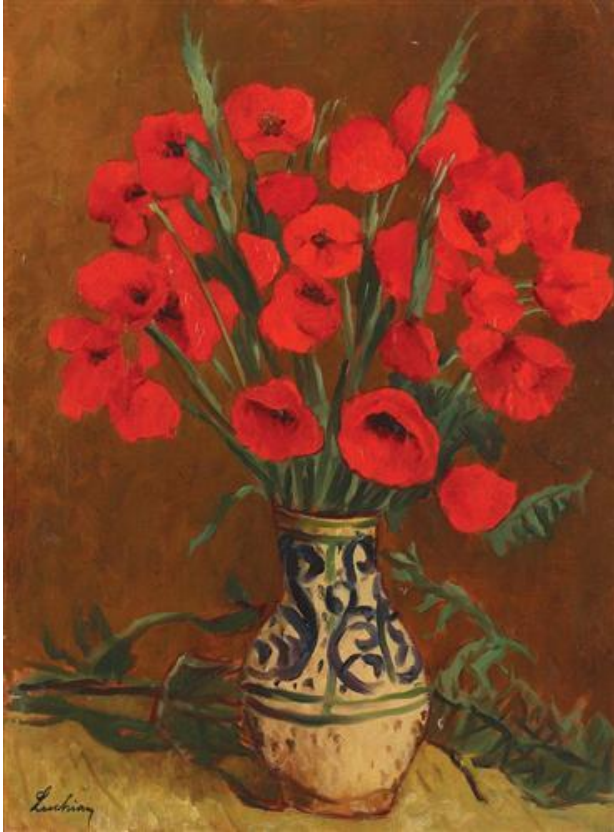

Kayn Hattat 19

Umut Uludağ

Kayıp Hattat 19

Umut Uludağ

Mart 2018

Copyright © 2018 Umut Uludağ
Tüm hakları saklıdır.

www.umutuludag.com

Kapak resmi: Gelincikler, Stefan Luchian, 1910.

Sivas'a ...

Birinci Sayı

Senle ben

Dergiler gibi yiz sadece bir sayı çıkabilen

Heyecanla bařlayan, ama erken biten

Deđer mi harcanan emeđe dedirten

Madem bu kadar kısa srecektik

Kıtap olsaydıık bari en miniğinden!

Redaktörde

*Yazdıklarımı düzeltmeye
Yetmiyorsa üç redaktör bile
Suçlamayın lütfen beni
Hata dil bilgisi öğretmenimde*

*Yaptıklarımı düzeltmeye
Yetmiyorsa üç ömür bile
Bilmem ki hata kimde?*

Ama işte brudaki hata redaktörde!

Bu Da Olmamış

*Gelmiyor bugün hiçbir kelime aklıma
Ne yapayım, yazmak zorundayım ama
Yazmazsam sayıyorum o günü geçmiş boşa
Haydi kelimeler, neredesiniz
Doluşun kafama*

*Şiir bitecek neredeyse
Kuramadık okunmaya değercek bir cümle hâlâ
Ağaç, güneş, felsefe
İnsan, müzik, çevre*

*Yok, olmuyor, kaçıyor kelimeler ısrarla
Buraya kadar okudunuz, bırakmayın bari yarıda
Olmamış şiirlerinden biri sayıverin şairin
Affediverin ...*

Sadece Bir

Zincir başlayınca bir yerden:

A çalışıyor B'den

B çalışıyor C'den

C çalışıyor Ç'den

...

...

Böyle böyle devam ederken

Sıra geliyor Z'ye

Sirasını beklediği hâlde

Çalamıyor ya hiç kimseden

Sadece bir mutsuz çıkıyor

Yirmi dokuz kişi içinden!

Çoktan Seçmeli Soru

*Bir test galiba hayatımız
Sorudan soruya atladığımız
Problemsiz de değil yalnız:*

*Sorusuna göre değişiyor mesela cevap sayısı
Bazılarında varken sadece A ve B
Bazılarında olası tüm alfabe*

*Bazen dört yanlış bir doğruyu götürürken
Bazen yüz doğru yetmiyor bir yanlış düzeltmeye
Her yanlış bir değil neticede*

*İstedığımız sorudan başlayamıyoruz cevaplamaya
Soruların sırası var
Hazırlanmış bizim için yıllar önce*

*En önemlisi belki de
Kim hazırlıyorsa soruları
Çalışmadığımız yerlerden soruyor genelde!*

Daha Çok

*Sakın pes etme
Aklından bile geçirme
Ezilmekten yılsan bile
Tekrar, tekrar dene*

*Çalış, daha çok çalış
Hep sor kendine "Niye?"
Niye bahara dönmez kış
Bak insanımız mutsuz, niye?*

*Üret, daha çok üret
Bilgiyi, teknolojiyi, resmi, hikâyeyi, şiiri
Ve ekmeği
Doymaya yardım et
Aç zihinleri ve mideleri*

*Sev, daha çok sev
Ülkeni, geçmişini, geleceğini
Sen sevmezsen kimse sevmez onları bil ki
Sevmezsen üretemezsin
Sevmezsen çalışamazsın
Sevmezsen deneyemezsin
Asla gerektiği gibi ...*

Hepi

*Yanlış anlamakta üstümüze yok
Öğretmenimizi, kardeşimizi, kendimizi*

*Daha kötüřü belki
Yanlış anlıyoruz artık ne yazık ki
Okuduğumuz kitapları, dinlediğimiz türküleri*

*Hepi topu 29 harf var ama alfabede
Gözlerimiz görüyor sanki hiyeroglifleri
Kulaklarımız duyuyor kanjileri sanki ...*

Boşuna

*Bazen bıkkınlık geliyor içime
Boşuna mı konuşuyorum
Boşuna mı yazıyorum
Boşuna mı yaşıyorum diye*

*Ümit doluyor bazen de içime
Hâlâ ümitli kalabilenleri görünce*

*Yıpratıyor ama beni bu ikilik
Bıçak gibi keskin bir sınır üzerinde
Bir bu yöne geçmek, sonra diğer yöne
Kantıyor zihnim, kantıyor kalbim her seferinde ...*

Kurt Postundaki Kuzu

*Diğer türlü hâlini
Yani kuzu postundaki kurt biraderini
Gördük, biliyoruz ne kadar tehlikeli
Anlayabiliyoruz da az çok
Onun niye kıyafet değiştirdiğini*

*Ama senin amacın ne ki?
Kurtları mı gözlüyorsun kuzu halinle
Düşündün mü postun bir düşse
Olur halin nice?*

*Yoksa isteğin kurt düşürmek mi
Kurtların içine
“Acaba aramızda kuzular mı var?” diye ...*

Senmişsin

*İlham perim senmişsin İnci
Çünkü sen gittiğinden beri
İki satır yazamadım
Seninle ciltler doldurmuştum hâlbuki*

*Şans meleğim senmişsin İnci
Çünkü sen gittin gideli
Kaybettim elimdekilerin hepsini
Seninle bilet almadan kazanmıştım oysa ikramiyeyi*

*Beni yaşatan senmişsin İnci
Çünkü sen bitirdin ya bizi
Ya dün ölmüş gibiyim
Ya da yarın ölecek gibi ...*

Neydi?

*Aklımda bir şey vardı
Daha biraz önce oradaydı*

*Mutlu etmişti ya beni
Kendi kendime otururken gülümsetmişti
Yorgun kalbimi*

*Unuttum onu şimdi
Acaba neydi?*

*Hatırla zihnim, hatırla hadi
Bu şartlarda beni ne gülümsetebilir ki?*

*Yok, düşündükçe unutuyorum hepten
Bakšana trafik, borç, gelecek korkusu düşünceleri
Kaptı bile yerini*

*Haydi, ne olur gel geri
Seni aramak senden uzaklaştırırken zihnimi
Yerine gelen düşünceler gülümsetmekten o kadar uzak ki ...*

Firtına Mavisi

*Senin gözlerine bakınca
Uçsuz bucaksız okyanuslar görürdüm*

*Merağ ettim sonlarını
Keşfe çıktım bir mart sabahı*

*Önce sakındı sular
Geride kalıverdi yola çıktığım kıyılar*

*Sonra kuzeyde belirince kara bulutlar
İnanmak istemedim, güçlüydü kalbimdeki inkâr*

*Devam ettim yoluma ufak salımla
Değıştirmedim yönümü bir derece*

*Çalkalanmaya başladığında sular
Ve yağmur boşanırken gökten
Çöllere kavuşmak istercesine*

*Kurtulurum sandım
Kurtarırım hem kendimi, hem seni
Kurtaramadım İnci
Affet beni ...*

Dünyanın En Büyük Tıpası

*Elimizde kaçaman bir havuz var sanki
Doldurmaya çalışıyoruz içini*

*Esirgemiyoruz elimizden geleni
Bazımız bir bardak, bazımız bir sürahi
Eklıyoruz dipteki suya*

*Ne yaparsak yapalım boş ama
Yükselmiyor su
Alçalıyor tam tersi
Biz inanamasağ da*

*Düşününce geliyor insanın aklına:
Hata yoksa bizde mi?
Doldurmaya çalışmadan evvel
Kapatmadığımızdan dibindeki
Dev gibi deliği ...*

Arastada Alesta

*Gözümü açtığım yer arasta
Geçti garip ömrüm bu karanlık dükkanda
Beklerken başımda usta
Yüzümde yağ, elimde civata, somun, vida*

*Tamir ettim yıllarca sizin arabalarınızı
Gidebilin diye benim gidemediđim diyarlara
Soluyabilin diye benim soluyamadığım temiz havaları
Ve yiyeyelin diye benim yiyemediğim azıkları*

*Bakmadınız ama bir kez bile suratıma
Başsanız da göremezdiniz belki
Yağ, kir, pasla kaplıydı ya
Sağol dediniz ustaya
Tüm işi yapan bendim oysa*

*Artık ağardı saçlarım
Ama yazmayınca ismim dükkânın tapusunda
Size göre hâlâ çırağım*

*Gözün kör olsun be para
Değiştı başımdaki usta defalarca
Bir ben deđişmedim dükkanda
Hep burdayım, hep alesta!*

Bir Sen

*Senin elini tutmadığıma pişmanım bir
Bir de bu pişmanlığa çok geç varışıma*

*İlkini yapabilseydim doğru yerde, doğru zamanda
Ulaşmıştım çoktan mutluluğa*

*İkincisine varabilseydim bu son zincirlerim bağlanmadan
Kırdardım öncekileri, durmazdım bile bir an*

*Yapamam artık, ayrılamam prangalarımın
Anlarsan bir sen anlarsın beni
Bir sen ey can
Bir sen çiçeğim uzaklarda açan ...*

Kırmızı Kart Sevdası

*İki takım da on bir kişi çıkmıştı sahaya
Isınma hareketlerinden sonra
Maç başlamıştı yüzyıllar önce dünyada*

*Hakemler adil, oyuncular dürüsttü
Üstünlük kuruyorsa, tek sebebi bileğinin gücü
Gelirdi bir gol buradan, gelince bir gol oradan*

*Sonra kavga çıktı takımların birinde
Kendi arkadaşlarına faul yaptılar
İnanmak zor gelse de*

*Kendi kalelerine gol atmaya başladılar
Hakem de şaştı kaldı bu işe
Golleri yazacak yer kalmadı pano üstünde*

*Karşı takım gülerken içten içe
Gittikçe iyileşti meşin yuvarlağı çevirmede
Ben diyeyim Zidane, siz deyin Pele*

*Takımlardan birinin hali harap şimdi
Beş kişi kalmış on birden geriye
Onlar da birbiriyle kavgalı, konuştukları hep fitne*

*Skor tutmayı bıraktı hakemler çoktan
Sonuđ belli olmuđu aslında
O ilk kavga çıktığı an ...*

Kadıköy'deki Paratonerci

*Ben paratonerci olmak istiyordum yahu
İnsanlara, arabalara, evlere
Paratoner ekşenmeyince
Neler oluyor aşikâr tahminimce*

*İşimin en iyisi olacaktım
En iyi paratoneri ben yapacaktım*

*Arkamdan konuşacaktı anneler, babalar
“Bak yavrum, sen de onun gibi olursun belki de”
“Çok çalış, geçirme zamanını hiç beyhude!”*

*Dilden dile yayılacaktı ünüm
Dışarı çıkmadan önce
Komşular tarafından ısrarla istenecekti ürünüm:
“Bizde kalmamış, sizin paratoneri alabilir miyiz teyze?”*

*Kısmet değilmiş
Para olmayınca paratonerci olamadım
Tonerci oldum ben Kadıköy'de*

*Şimdi doldururken kartuşlara renk renk mürekkebi
Dükkanımın kapısında da yazarken afili bir “Tonerci”
Ben ekliyorum minicik bir “Para”*

*Kimse görmese de yazının başına
Paratonerciyim diyorum ben aslında*

*Desteklemek için bu hayalimi
Arada bir bakıp dükkândan içeri
Sorarsınız değil mi:
“Paratoner var mı amca?”*

Batmakta Olan Bir Adama Dair

*Önünde duvar sanki bilmediğlerin
Ötesine bir türlü geçemediğın
Yükşeliyor da sen sorduğça kendine
“Niçin, neden, niye?”*

*Yapılacak şey miydi yaptığın senin
Acıdın akrebe, sırtına kabul ettin
Batıyorsun şimdi karanlık diplere
Senden önce batanlar çoktan gittiler bile*

*Işıksızlığa alışıyor bak artık gözlerin
Kulakların sağırlığa, kalbinse yalnızlığa
Biraz daha buralarda kalırsa bedeninin
Aramayacaksın artık güneşi asla*

*Ve bu alışkanlık, bu teslimiyet bilmelisin
Batmaktan daha acı gelecek sana!*

Uyan

*Uyudık asırlarca
Kalkma vakti artık
Bu kadar uykuya
Dinleniriz sandık*

*Bilmiyoruz neden
Yorgunuz yattığımız günden
Çok iş var karşımızda
Başlamalı vakit kaybetmeden*

*Önemli artık bir dakika
Asırlar boşa geçmişken ...*

Noktalama İşaretleri

*Virgöl diyorlar bana
Benzerleri hep ayırıyorum
Kalp de kırıyorum arada*

*Benimse adım iki nokta
Benden sonra gelir
Gelirse eğer bir açıklama*

*Dostluklar bitiyor benimle, sevgiler, bir vaveyla
Bir yokluk, bir hüüzün, bir vedayla
Kim miyim, tabii ki üç nokta*

*Benim sayemde öğrenir hayatı insan
Bazen de öğrenmek istemediğini
Bendeniz, soru işareti*

*Ben vardım acılarınızın sonunda
Ve sevinçlerinizin, sayıları çok olmasa da
Bildiniz, ünlem duruyor karşınızda*

*Sıgmasa heceleriniz size verilen satıra
Kullanırsınız beni, ben, kısa çizgi
Aynısını yapamazsınız size verilen ömürle ama*

*Başkalarının söylediklerini taşıırım sizin dudağınıza
Tutarım iki uçlarından, hop, işte hazır kullanmaya
Tırnak işaretini kaybetmeyin, sakın ha*

*Yukardan bakıyorum hep harflerinize
Affedin, görevim bu benim, kızmayın yalnız garibe
Kesme işareti, namidiğer apostrof efendiye*

*Hah, sıra geldi sonunda bana
Anlı, şanlı, işaretlerin hünkârına
Sanmayın ki her cümleyi bitirmekten hoşnutum
Keşke başlatabilseydim ben onları
Öncü olsaydım sevgi, anlayış, adalet koğan konuşmalara*

*Gelmiyor elimden, yapamıyorum ama
Çünkü onları başlatmak sizin göreviniz
Koyarım ben ancak noktayı sonlarına.*

Vakit Akşamı

*Sabah oluyor dışarıda
Sesleri gelmeye başladı kuşların ve insanların
Senin içindeki geceyse devam ediyor hâlâ
Bir güneş yetmiyor karanlığını dağıtmaya*

*Öğle oluyor dışarıda
Zilleri yarıyor bak okulların
Çocuklar koşacak evlerine umutla
Senin içindeki çocuk hiç koşamamış olsa da*

*Akşam oluyor dışarıda
Perde ardından el sallıyor güneşin ışıkları
Yarın buluşuruz diyor bu odada, bu koltukta
Biliyor sanki, sen kalkamazsın bir daha*

*Gece oluyor dışarıda
İçindeki vakit kavuşuyor dışardaki akşamına
Sen hâlâ aynı koltuktasın, aynı odada
Bekliyorsun sabahı, gözlerin camda
Binlercesini böyle karşılamıştın ya*

Sabah oluyor dışarıda ...

Donuk

*Güneş ısıtıyor kemiklerimi
Temmuz, Emirgân, öğle üzeri
Kalbime ulaşamıyor ama ışıkları
Donmuş o sen gittiğinden beri*

*Güvercinler de kaybeder mi sevdiklerini
Dar gelirse onlara ne yaparlar ki
Tüm İstanbul'un gökleri?*

*Ya çırak, çay bahçesinde arı gibi
Küçük daha, çalmamıştır kapısını gönül işleri
Hep öyle kalsa, daha mı iyi?*

*Ve sandalyenin üstünde uyuyan kedi
Sinekler bile bozamadı keyfini
Yoksa bir o mu bulmuş hayatın gizini
Unutmak ve uyumak, uyumak ve unutmak mı gereği?*

Perde

*Şakaysa çok komik aslında
Gerçekse hiç komik değil bazen hayatlarımız*

*Doğrusu hangisi bilmiyoruz da:
Tiyatroda mıyız
Bu mudur yoksa
Beğenmesek de hakkımız*

*Bileceğimiz tek anda da
Çok geç kalmış olacağız
Artık salondan çıkmaya ...*